

תת"ע (פתח תקווה) 7442-05-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד אמטיר

תת"ע (פתח-תקווה) 7442-05-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד אמטירשלו פתח-תקווה

תת"ע (פתח-תקווה) 7442-05-25

מדינת ישראל

נגד

מוחמד אמטיר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה פתח-תקווה

[29.07.2025]

כבוד השופט עמית בר

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 29.6.25 וזאת בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח

משולב] התשמ"ב - 1982.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של השחתת מספר לוחית זיהוי קדמית.

פסק הדין ניתן לאחר שהמבקש נשפט בהעדרו. המבקש זומן לדין אך לא התייצב.

מדובר בתיק הזמנה לדין. המבקש סירב לחתום על ההזמנה לדין.

פסק הדין ניתן בתאריך 29.6.25.

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 10.7.25.

טענות הצדדים:

טענות המבקש:

לטענת המבקש, המבקש הגיע לבית המשפט בגין הדוח שקיבל שם הומלץ לו לחזור עם עורך דין.

לשיטת המבקש, אין לו כל ניסיון בבתי משפט ומדובר באירוע ראשוני לו.

לכן לדברי המבקש, המבקש חזר הביתה על מנת לחפש עורך דין אם כי הוא מבין ששגה כשלא נכנס לאולם בית

המשפט ועדכן זאת.

ב"כ המבקש טען כי המבקש כופר בביצוע העבירה.

טענות המשיבה:

לטענת המשיבה אין כל ראיה לכך שהמשיב אכן התייצב בבית המשפט כפי שטען. עוד נטען כי בקשתו אינה נתמכת

בתצהיר וכי מדובר בטענות בעלמא ללא כל אסמכתאות.

משכך, המשיבה התנגדה לבקשה.

דיון והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדון בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין. השיקולים להם בית המשפט נדרש בדון בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש להתייצב לדיון.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

ניתן להתייחס לשתי העילות כמקבילית כוחות. כך שככל שסיכויי הבקשה בשל עיוות דין גבוהים יותר, ניתן יהיה להקל בסיבה לאי התייצבות, ולהיפך. אולם לצורך בחינת סיכויי החשש לעיוות דין (שצריכים להיבחן במסגרת מקבילית הכוחות בד בבד עם הדיון בסיבה לאי התייצבות), נדרש בית המשפט להעריך סיכויים אלה בהתאם לטענות הצדדים. ראו בין היתר דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03),

פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה."

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. טענת המבקש לאי התייצבותו:

המבקש טען בבקשתו כי הגיע לבית המשפט, אך לא נכנס לאולם בית המשפט על מנת לבקש דחייה בגלל עצה שקיבל להגיע עם עורך דין. מדובר בטענה בעלמא ללא כל תימוכין עובדתיים ואני דוחה את הטענה. אין חשש לעיוות דין;

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

" על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

עוד נקבע כי על המבקש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

במקרה זה, הנאשם אינו טוען טענות מהן ניתן ללמוד כי מדובר בהרשעת שווא ואין חשש לעיוות דין. סופיות הדיון:

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לאור האמור;

מאחר ואין מחלוקת כי הנאשם ידע על הדיון ולא התייצב;

משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון;

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו;

לאור עקרון סופיות הדיון;

לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחת.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"ה, 29 יולי 2025, בהעדר הצדדים.